สอมมลี.

วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๘.

ยอดรักของน้อง.

ในละมัดก่อมฟีดงแปลกใจฟีน้องบอกว่าจะมี
จ.ม.ของคุณต่อฝากมาด้วย. แต่กลัวเป็นจ.ม.ของหนุ่มเรือนหัน เป็นเพราะ
ดูงต่อลืมตักหมดส่งของน้อง. น้องจึงส่งมาก่อน. และให้ส่งมาในละมัด
นี้. ซึ่งพอจำว่าฟีดงได้รับข้าสักหน่อย. เมื่องจากน้องกำลังสอมต้อง
ท่องหนังสือ. จึงไม่มีเวลา.

ฟีฟีมอดน้องว่าได้รับจ. ม. ที่ส่อดของมาสัม
ดมดะรับเรียบร้อยสมเรียบร้อยสัม. เป็นเพราะเรียดอปส่งดสัมเล็กน้อย. ซึ่งฟี
ดงเตกกลัวคือไรดู. ฟีโกรธน้องมากหรือดะดู. แต่เรื่องแม่ว่าก็
ฟีหงายดูดามจริง แล้วดงหายโกรธ. เป็นสัมไม่ใช่หรือดะฟีดู.

รูปของน้องฟีฟีรอมาสัม. ยังไม่ทันที่จะรับ-
เรือมดะจัดหาก่ายให้. ก็พอดีน้องไปพบงมเต่าฟีบังหลงเทสือยู่
อีกรูป. น้องจึงส่งมาให้ฟีก่อน. พร้อมกับงมปฟีเก่าสัมที่เทฟี
ฟีชามดัวย. ฟีอย่าให้ใจดงดมะดะ. น้องจะโกรธฟีมาก ถ้าหากว่าไม่เรือ.
น้อง. สอมเรื่องฟีฟีให้น้องทมับแทนสัมจ. ม. ใหม่สัม. น้อง.
ไม่เทมีใดงเทมะไปดว่าเรียดและรอคุณเรือมเลย. แต่ฟีไม่ต้องอีดดู.
วาดะต้องส่งไปฟีม้ามของฟีอีกสือ. ดูฟอของเรียดบ้ายมอยู่กงเทพ
เพราะละสัมใดฟีส่งมาฟีม้ามของเรียด. ซึ่งน้องจะบอกใดฟีทราบใน
ละสัมหลัง. หรืออีกทางหนึ่ง. ฟีจะส่งมาฟีดุมม้าลอยโดยตรง.
ไม่ได้หรือดะดู. แล้วให้ทายคุณเรือมเอามาให้น้อง. โดยสองฟีไป.
แล้วแต่ฟีจะเรือดเอา. แต่จะส่งไปฟีม้ามของน้องไม่ได้เป็นอันขาด

เพราะเสียงแม้ว่า จะค่อยยังชั่วใหม่ก็ดี. แต่น้องก็ยังสึกอายอยู่
เหมือนสมัครทางมว่าคิดต่อกันอย่างนี้ ความจริง
ทางฟีก็อยู่ฟีอยู่ปูมฟี้ น้องรู้สึกสบายใจขึ้นมาก. เพราะว่าไม่มีใคร
คอยจับตาดูน้องอยู่อย่างแต่ก่อน. คุณแม่ก็ไว้ใจน้องขึ้น ไม่
ค่อยเข้มห่วง. ฟีทางมไหมคะ ว่าก่อนฟีน้องจะได้ไปสู่ปูมด้วยสัม.
น้องอัดอวดคุณแม่แทบเป็นแทบตาย. เหตุฟีคุณแม่จะไม่ใจทำไม.
ก็เข้มด้วยทางมว่าเราไปด้วยสัม. เพราะฉะนั้นน้องจึงสบายใจขึ้น
มาก แต่ไม่ใช่ว่าไม่คิดถึงฟีมะคะ. น้องคิดถึงฟีเสมอ. อยาก-
ให้ฟีกลับมาอีกเร็วๆ. แต่สัมเข้มความจำเป็น. น้องก็ไม่ทางมว่า
จะทำอย่างไร. มองจากจะทมคิดถึงฟีอย่างมากว่าฟีจะกลับ. มางถึง
น้องฟีดว่าเข้มเองทางมอะไรดีไม่รู้ จึงเขียนมสางดีนไม่รู้จักหยุด
แต่ฟีดู เขาว่า "รักแท้ย่อมมีอุปสรรค" จริงไหมคะฟี?

ในที่สุดน้องก็ทมดเรื่องไม่รู้ตามเคย. ความจริง
ก. ม. ที่จะสัม. มีเรื่องแต่อย่างดำเท่านั้นคือ "รัก" และ "คิดถึง"
นอกนั้นก็ไม่มีอะไร. น้องกลัวว่าฟีจะเบื่อเหมือนเข้ม. แต่น้องก็มี
คำพูดเท่านี้ๆ ไม่มีอะไรอีก แต่น้องก็ยังคิดอยู่ฟีว่า.
เข้มถึงฟีน้องพูดออกมาโดยจริงใจ. แม้แต่จะเล่าน้อย. ก็ยังมี
คำมากกว่าคำพูดที่ใช้สารทหลายเท่า. ฟีอย่าเบื่อฟีจะอ่านมะคะ. คุณสีของ
น้องนะ.

รักและคิดถึงฟีเสมอ.

ล. สางตพ.

ป.ล. รูปกลุ่มของฟีเกือบจะไม่ได้ถ่ายเสียแล้ว. ฝากตอบ
แทนด้วย 1 ครั้งนะคะฟี ฟีว่า? ร. น่าดูดีมาก. ไม่มีอีกเพราะ
ฟีมีคำทมดถึงของน้องตามเคย. แต่น้องรู้ทางมเมื่อจดหมายถึงอยู่แล้ว